

מ"ת 35408/08/20 - יזן גאבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 35408-08-20 מדינת ישראל נ' גאבר (עציר)

מספר בקשה: 4

בפני כבוד השופט אביגדור דורות
המבקש: יזן גאבר (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום

נגד
המשיבה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נועה עזרא - רחמני
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

החלטה

1. ביום 31.8.20 ניתנה החלטתי בעניינו של המבקש, בגדרה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת עבירת הרצח המיוחסת למשיב בכתב האישום. נקבע כי אין בקשיים הלכאוריים עליהם הצביע ב"כ המבקש, אשר יתבררו במהלך ניהול המשפט, כדי לפגום בשלב זה בתשתית הראייתית הלכאורית המספקת לצורך קיומה של עילת מעצר. עוד נקבע בהחלטה כי קיימות עילות מעצר ביחס למשיב ובכל הנוגע לחלופת מעצר, שתשיג את מטרת המעצר באופן שיפגע פחות בחירותו של המבקש, נקבע כי שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר, כדי שניתן יהיה לבחון האם עניינו של המבקש נכלל בגדר המקרים הנדירים והחריגים, בהם לא ייעצר נאשם בעבירות רצח עד לתום ההליכים נגדו.

2. ביום 1.9.20 הוגשה הודעה מטעם המשיבה, אליה צורף חומר נוסף "שהצטרף היום לתיק החקירה". בהודעה נכתב כי החומר הועבר להגנה, פרט לחלק מן הדיסקים, לגביהם הועברו תמלילים להגנה. בתגובה להודעת המשיבה, הגיש המבקש בקשה להשלמת ההחלטה בעניין הראיות לכאורה. על פי הבקשה, חומר החקירה הנוסף כולל סרטון המדמה את מסלולי הקליעים שנורו, על פי כתב האישום, על ידי המבקש לכיוון רכבו של המנוח. לטענת הסנגור, מסרטון ההדמיה עולה כי הקליע היחיד שעשוי היה להמית את המנוח הוא קליע שסומן בסרטון L2 אשר לכאורה פגע באזור הבטן התחתונה מתחת לבית שחי שמאל של היושב ברכב וזאת בניגוד למצב הגופה של המנוח, אשר תואר כגופת גבר עם פצע כניסת קליע חזה צד שמאל. טענת המבקש היא כי הפצע הקטלני של המנוח נמצא בחלק העליון של בית החזה בעוד שעל פי הסרטון מדובר בפצע בצד שמאל התחתון של הגופה. נטען אפוא כי אין אפשרות לקשור בין הירי המיוחס למבקש לבין מותו של המנוח הואיל ועל פי הסרטון הקליע שירה המבקש, אשר פגע לכאורה במנוח (L2) הוא לא הקליע הממית ולא יכול להיות זה שהמית. לדעת הסנגור, יש בראיה החדשה כדי ליצור חולשה משמעותית בראיות ומשום כך נדרשת השלמה להחלטה מיום 31.8.20 בהתייחס לראיה הנ"ל.

3. במזכר אליו צורף הסרטון נכתב כדלקמן:

"בסרטון נראים המסלולים המשוערים של מעוף הקליעים שאחד מהם (L2) מתאים לפגיעה באזור החזה של האדם היושב בכסא הנהג. בהמשך יצורף דו"ח של מעבדה ניידת ליומן המסמכים בפל"א".

4. צפיתי בסרטון וכן עיינתי בחוות דעת המומחה מיום 6.9.20 שצורפה לתגובת המאשימה מיום 10.9.20 לבקשה להשלמת החלטה. מחוות דעת המומחה עולה כי קיים טווח שגיאה של כ- 5 מעלות (פלס או מינוס). מצפיה בסרטון עולה כי לא ניתן, בשלב זה, לקבוע באופן נחרץ את מקום הפגיעה המדויק של הקליע שסומן בסרטון L2 אולם ניתן להיווכח כי הפגיעה נחזית להיות באזור החזה של האדם היושב בכיסא הנהג.

5. לאחר שקילת הדברים, לאור הסרטון וחוות דעת המומחה, מסקנתי היא כי, לצורך סוגיית הראיות לכאורה, אין בכוחה של ההדמיה לקבוע את המיקום המדויק של פגיעת הקליע בגוף המנוח, על רקע השימוש בבובה שלא הובהר עד כמה ממדיה זהים או דומים לממדי גופו של המנוח ועל רקע אי ידיעה, בשלב זה, בדבר אופן ישיבת המנוח ברכב בזמן הירי. לצורך הליך המעצר לא ניתן לקבל את טענת ההגנה לפיה יש בסרטון כדי ליצור חולשה משמעותית בראיות ואין בסרטון כדי להצדיק התעלמות מכל יתר הראיות ולהוביל למסקנה בדבר חולשה ראייתית.

6. אשר על כן ולאור האמור לעיל, לא מצאתי לנכון לשנות את מסקנתי שפורטה בהחלטה מיום 31.8.20 בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עבירת הרצח, המיוחסת למבקש בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אלול תש"פ, 13 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

אביגדור דורות, שופט